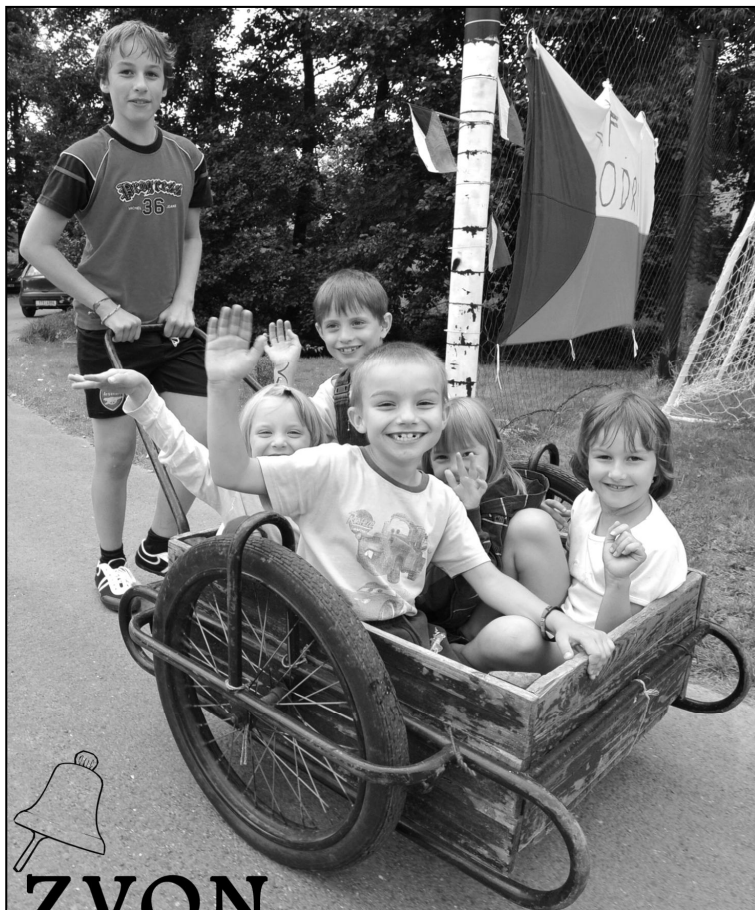

ZVON

ročník 2011, září

FARNÍ ZPRAVODAJ

číslo 2

Odry | Mankovice | Veselí u Oder | Dobešov | Pohoř

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdeme do Hospodina domu!

Žalm 122,1

Zaradoval jsem se...

Skončila doba prázdnin, děti a s nimi i mnozí dospělí mají opět více povinností. Končí tedy legrace a nastupuje zodpovědnost. Při svých návštěvách nemocných jsem zaslechl povzdech: „Za chvíli tu budou Vánoce, uvidíte, pane faráři, jak to uteče“. Zdá se tedy, že máme před sebou pouze povinnosti a velmi rychle spěchající čas, ve kterém budeme muset zase všechno stihnout.

Písmo svaté se ale na náš život dívá přeci jen trochu jinak. Když židé konali procesí do své svatyně v Jeruzalémě, zpívali také jeden z žalmů, který později dostal číslo 122: „**Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdeme do Hospodinova domu!**“ Není divu, putovat do Božího chrámu bylo pro každého velkou slavností. My do žádného chrámu putovat nemusíme, **my totiž v Božím chrámě už jsme**. Všude tam, kde je vzýván Ježíš, Boží Syn, tam se uskutečňuje jeho království a buduje duchovní chrám jeho slávy. Celý svět a zároveň každé místo v něm je prostor, který člověka vede k radosti.

Záleží už jen na nás, zda-li přes všechny, již zmíněné povinnosti a neúprosně spěchající čas, budeme schopni zvednout svůj pohled k nebi a uvidět tu ohromnou klenbu Boží milosti, která to naše lidské hemžení zaštiťuje a zároveň také činí krásným. A to jistě důvod k radosti je.

váš otec Petr

Střípky, které vyloudily úsměv

Prázdniny, doba radovánek, nic neděláním, pozdního vstávání, jsou za námi. Zůstávají však vzpomínky na vnoučata, která strávila kus léta pod ochranou babiček a dědečků. I my jsme měli dvě takové „prázdninářky“.

Kateřinka 7 let a Markétka 5 let jsou velké kamarádky. Jsou to sestřenice, mají se velmi rády, a jelikož je dělí 360 km, vždycky se na sebe velmi těší. Kateřinka je ostřílená, dalo by se říct, ven-

I my jsme měli dvě takové „prázdninářky“.

kovská šmejdička, která se nikde neztratí. Zatímco Markétka je dívka z velkého města, které není cizí metro, tramvaj, velká obchodní centra, ale bez rodičů - ani na dvůr před dům.

Rozvrh na prázdniny byl následující: les a jeho bohatství, koupání, opékání na zahradě, hřiště a noční párty. Koupání nám kvůli počasí nevyšlo, ostatní ano. „Mám holinky,“ hlásila hrdě Markétka. „I já mám gumáky“, přidala se Kateřinka. Můžeme směřovat do lesa! V lese se Káťa pohybovala jako ostřílený skaut, zato Markétka nebyla ve své kůži. „Babičko, já už mám z toho lesa depresi!“ ozvala se, prodírající se houštím. Ty jejich střípky člověka mnohokrát rozesmějí, ale někdy až vyrazí dech. Jako třeba pozastavení děvčat nad skládkou odpadů v lese tam, kde by to nikdo nečekal. „Babičko, ale ti lidé se nechovají k tomu lesu upřímně...“, ozvala se Markétka. „No nechovají,“ odvětil a přemýšlím, kde se to v té pětileté holce bere. Našly jsme jenom pár babek a pět bedlí, děvčata měla také velkou radost z trošky malin, které si cpały do pusinek. Doma bylo v koupelně obležení, spousta povídání a smíchu. Po sprše si Markétka obula své „bačkůrky“, Kateřinka své „papuče“ a už se děvčátka hrnula ke stolu. Byla smaženice a smažené bedle. To byla

dobrota! Když pak vyprávěla Markétka do telefonu, co všechno v lese zažila a jak sbírala houby a maliny, byla babička v Praze i rodiče v Liberci rádi, že se jí v Odrách tak moc líbí. Dalším střípem, který mi vyloudil úsměv na tváři, byl, když si holky hrály. „Já jsem Liberečanka,“ říká Markétka. „A já jsem Oderčanka,“ odpovídá Kateřinka. Nebo když Káťa rozbila můj oblíbený hrníček, Markétka to rychle omlouvala: „To nííí, to se může stát...“

V sobotu večer jsme si všichni pospolu udělali malou „párty“. Oheň, párečky, dobrý zákusek od babičky... a potom? Noční průzkum kolem zahrádek s dědečkem. Vyzbrojeni baterkami hledali pospolu světlušky, ale jediné světlušky byly ony dvě - Kateřinka s Markétkou. Ráno jsme zmeškaly mši svatou a tak „taktik Markétka,“ to opět omlouvala. „Babičko, pro jednou se snad Pán Ježíš nebude zlobit.“

Prázdninový pobyt vnuček u nás se blížil ke konci. Rozloučili jsme se, holky pokračovaly výletem do Prahy, tentokrát jen s rodiči, a my dva jsme ještě dlouho čerpali ze dnů, které jsme s nimi strávili. Dnů plných dětského štěbetání, smíchu, radosti a rozumování...

Marta Matyášová

Vítáme otce jáhna Františka

Začátkem září se stala oderská fara nově domovem otci Františkovi Staňkovi. V příštích deseti měsících bude u nás vykonávat jáhenskou službu a dá-li Bůh, v budoucnu také službu kaplana. Jedním z prvních úkolů, kterého se ujal, byl krátký životopis pro náš farní zpravodaj.

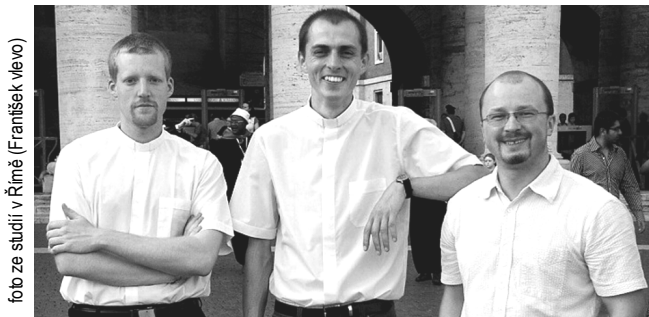

foto ze studií v Římě (František vlevo)

Narodil jsem se **10. září 1985 v Ostravě – Zábřehu**. Porodnice, kde jsem spatřil světlo světa, již neexistuje, ale na místě nemocnice vybudovalo město domov duchodců, takže je možné, že tam, kde jsem začal, také skončím :-). Po základní škole jsem navštěvoval gymnázium v Ostravě – Zábřehu a po maturitě jsem hned nastoupil do Teologického konviktu v Olomouci. Do ročníku nás z ostravsko-opavské diecéze nastoupilo šest a vysvěcení jsme čtyři a jeden bude vysvěcen příští rok.

Po ukončení Teologického konviktu jsem započal studium na **Cyrlometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci** a po dvou letech jsem byl vyslán do Říma na

Papežskou lateránskou univerzitu, kde jsem letos v červnu studium ukončil. Během svého pobytu v Římě jsem byl ubytován v Nepomucenu, koleji pro bohoslovce a kněze z České republiky.

Po prázdninách, které tradičně utekly poměrně rychle, jsem byl otcem biskupem **vysvěcen na jáhna** ve své farnosti, v kostele Svatého Ducha v Ostravě – Zábřehu 2. září. Během mše svaté mi otec biskup předal první dva dekrety, jsem ustanoven **jáhmem v Odrách a kaplanem pro mládež** bíloveckého děkanátu.

Kéž poznám Boží vůli a pracuji svědomitě na jeho vinici! Vás, milí farníci, prosím o modlitbu do začátku mého působení.

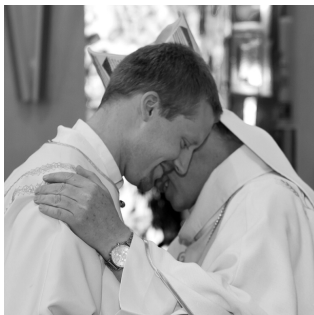
jáhen František Staňek

Kdo je to jáhen?

JÁHEN ČI DIAKON (z řeckého výrazu *diakonos*, služebník nebo také číšník) je označení pro pověřeného člověka, který vykonává službu charitativního a pastoračního charakteru, aktivně se podílí na liturgii ve farnosti. **Vede bohoslužbu slova, předčítá evangelium, uděluje svátost křtu a manželství, přináší nemocných Eucharistii a vyučuje náboženství.** Ve své službě ještě není určen sloužit mši svatou, zpovídat a udělovat pomazání nemocným. Jeho povinností je modlit se Breviář (tzv. modlitbu církve) a také zachovávat celibát. V katolické církvi je jáhenství prvním stupněm kněžského svěcení, proto bývá jáhen svěcen biskupem, kterému během obřadu slibuje poslušnost a tím se dává k dispozici jeho záměrům.

Foto ze svěcení jáhna Františka
v Ostravě - Zábřehu 2. září 2011

Program Love 2.0

Správce sítě: Ano, prosím, v čem Vám mohu pomoci?

Uživatel sítě: Po dlouhém uvažování jsem se rozhodla, že si nechám instalovat program "láska". Můžete mi poskytnout bližší informace ?

Správce sítě: Samozřejmě. Jsem připraven, můžeme začít.

Uživatel sítě: Nejsem moc zkušená v technice, ale myslím, že můžeme začít.
Co mám nejdřív udělat ?

Správce sítě: První krok je otevřít srdce. Našla jste prosím srdce ?

Uživatel sítě: Ano, ale současně tam běží i jiné programy. I tak se dá instalovat "Láska"?

Správce sítě: Jaké programy tam běží ?

Uživatel sítě: Jak se dívám, tak staré nedorozumění, slabé sebehodnocení, zloba a nepokoj běží současně.

Správce sítě: Není problém. "Láska" postupně vymaže staré nedorozumění z platného operačního systému. Je možné, že v paměti zůstane, ale nezmrazí další programy. Pravděpodobně přepíše „Láska“ systém slabého sebehodnocení, ale zlobu a nepokoj musíte sama vymazat, protože zabrání správné instalaci Lásky. Můžete vymazat?

Uživatel sítě: Nevím, co mám udělat. Můžete mi to říct?

Správce sítě: Rád. Vraťte se ke Startu a klikněte na odpuštění. Udělejte to tolikrát, kolikrát je potřeba, aby zloba zmizela a místo ní se objevilo odpuštění.

Uživatel sítě: O.K., hotovo. Láska je tam.

Správce sítě: Ano, ale pamatujte, že máte jen základní program. Aby jste se dostala dál, musíte se spojit s dalšími srdci.

Uživatel sítě: Už mi hlásí závadu. Říká, že nefunguje s vnějšími komponenty.
Co mám dělat ?

Správce sítě: Klid, to znamená, že program „Láska“, který začíná působit uvnitř srdcí, ještě nepůsobí ve Vašem srdci. Jinými slovy to znamená, že musíte mít ráda sama sebe k tomu, abyste měla ráda jiné.

Uživatel sítě: Co tedy mám dělat ?

Správce sítě: Klikněte na odpuštění sobě samému, objevení vlastních hodnot, přijetí lidských kritérií.

Uživatel sítě: O.K., v pořádku.

Správce sítě: Teď zkopírujte pokyny "Srdce". Systém se rozběhne. Klávesou Delete odstraňte sebekritiku, vysypte koš a budete si jistá, že všechno špatné jste odstranila.

Uživatel sítě: Už to mám. Na obrazovce se objevil úsměv, klid a trpělivost se kopíruje na všechno v mém srdci. Je to normální?

Správce sítě: Občas ano. U jiných to zabere trochu času, ale tu se zdá, že všechno jsme zkopírovali ve správný čas. Program "Láska" je instalován a běží. Ještě něco, než skončíme. "Láska" je bezplatný program. Bezpodmínečně ji přeposílejte dál a její variace. Jako revanš i oni budou přeposílat a vy dostanete novější variace.

Uživatel sítě: Ano, slibuji, že tak udělám. A jak se jmenujete?

Správce sítě: Můžeš mě nazvat Božským kardiologem. Nazývají mě Velkým Fyzikem - ale moje jméno je: Já jsem. Převážná většina lidí cítí potřebu nechat mnou zkontrolovat ročně jejich srdce, aby zůstali zdraví, ale mí spolupracovníci doporučují denní kontakt, tehdy působí "Láska" účinně. Zůstaňme v kontaktu.

Z maďarského originálu přeložila M.Moravcová

Poděkování

Otec Bernard mi často říkával: Jendo, vděčnosti není nikdy dost! Je to holá pravda. V sobotu 20. srpna byl zahájen „kulatý“ ročník festivalu duchovní hudby ODRY 2011. Od roku 1993 pořádáme tyto projekty duchovního umění a nutno podotknout, že ačkoliv jsou zmíněné aktivity našeho sdružení „CHORUS“ velice náročné organizačně i jinak, daří se každoročně všechno realizovat k Boží chvále i radosti všech zúčastněných. Objevuje se zde vazba posluchač a účinkující. Tato vazba nese nepsané znamení „duhy“ – krásy dané skrze Ducha svatého. A protože všechny ročníky festivalů v Odrách se neobejdou bez pomoci z řad našich farníků, chci vyjádřit velkou vděčnost všem, kdo se podílejí na této pomoci. Je to náš otec Petr, nenápadní lidé, kteří usedají pra-

videlně do lavic v kostele, nebo kteří mezi nás ani nechodí, zkrátka pomohou. Víte, co stojí za povšimnutí? Každý z nás přispívá na nutné opravy našich objektů. Jsou k tomu ty měsíční sbírky při mši svaté, a je to dobře. Je zajímavé, že se vždy najde ten „někdo“, kdo pomáhá finančním darem podpořit i chrámovou hudbu u nás v Odrách, to je taky zmíněná „duha“, že jo! Tak mne napadá sloka písně č. 517:

Sláva Tobě, velký Bože, jenž jsi stvořil tento svět. Ráno voláš slunce z lože, z jara budiš vonný květ. Jitřní záře duhy krása, světlý den i jasná noc, všechno slávu tvoji hlásá, zvěstuje Tvou božskou moc!

Díky vám všem a „účinkujícím“ jako král David, vyprošuji elán, nadšení k Boží oslavě, vždyť to je ten „paprsek“ Ducha svatého.

Všem vám stále vděčný
Jenda Jakubík
varhaník – senior

Svátek Panny Marie

Už když jsme vyjížděli od kostela k obchodu, honily se nám nad hlavou mraky. Když jsme ale s nákupem chtěli vyjít ven, byla z toho už úplná průtrž a k autu jsme se vůbec neodvažovali vyrazit, byli bychom promočení až na kost. A tak jen co déšť trochu polevil, rychle jsme šupli nákup na přední sedadlo a uháněli k domovu.

A večer to přišlo... Děti, nasáčkované v naší posteli, co chvíli z ložnice pokňourávaly, že se bojí bouřky, která přicházela stále blíž. A tak jsem vlezla k nim pod deku a oba si je přitulila. Vtom se ozvala rána jako hrom – no, vlastně přímo to byl hrom! A bylo to blízko, všichni jsme sebou cukli a znalecky usoudili, že to asi blesk trefil do kostela. Děti se přitiskly ještě víc a Anežka si oběma rukama zakrývala uši, aby bouřku neslyšela. „Maminko“, řekl tiše Mareček, „dneska bych do lesa tam k tomu pařezu teda nešel!“ No, nedivila jsem se mu, taky bych nešla.

Blesky kolem blikaly čím dál častěji a

hromy na sebe nenechaly dlouho čekat. „Tatínku, pojď se k nám přitulit, děti se trochu bojí.“ Zavolala jsem polohlasem do kuchyně. A tatínek za vteřinku přišel. „Tak se budeme modlit“, rozhodl. „Hromničku asi nemáme, ale pomodlit se můžeme i bez ní“. Trochu jsem se pokoušela děti uklidnit. „Nebojte se, dneska se nic zlého **nemůže** stát, protože má Panna Maria přece ten veliký svátek!“

„Ve jménu Otce“... „Maminko, máme na střeše hromosvod?“ „Marečku, nemáme, když je teď střecha rozdělaná.“ A přitulil se ještě blíž.

A tak jsme se modlili, Anežka celou dobu ležela s rukama pevně přitisknutýma na uších a Mareček se ještě snad nikdy nesnažil tak intenzivně „odřikávat“ jako ten večer. Mezi desátky dal prostor myšlence a povídá: „Ale stejně je to divné, že je taková škaredá bouřka **zrovna** na svátek Panny Marie.“ A mě napadlo odpovědět jenom tolik, že možná **o to víc** na ni budeme dneska myslet.

Ještě jedna velká rána zase blízko a pravděpodobně zase do kostela a za chvíli už, zdá se, bouřka začíná pomalu odcházet. „Amen.“

Je půl desáté a děti konečně usínají, hromy už skoro nejsou slyšet a už jen hustě prší.

A tak vlastně ta škaredá bouřka nebyla zase tak škaredá. Všechny nás spojovala a dala nám pocítit uklidňující sílu modlitby. Kdo ví, jestli bychom jinak večer místo myšlenek na Ježíšovu Matku nečetli zase aspoň kapitolu a půl Lovců mamutů:-)

A+P+M+A+? Dratnalovi

Tábor 2011

Od 19.7 do 23.7 2011 se konal farní tábor na Pohoří, jehož hlavní program byla hra "Výstup na Mount Everest". Celý tábor byl pod vedením Ivy Jasně a dalších několika vedoucích. Děti byly rozděleny do čtyř družstev podle barvy (žlutá, zelená, červená, modrá), kterou si vylosovali předem vybraní vedoucí. Prověřovala se např. fyzická i psychická zdatnost, orientace v terénu, vytrvalost, rychlost, přemýšlení, týmová spolupráce atd. Manželé Hrabovští, kteří na táboře vařili, připravovali přímo prvotřídní jídla. Všechno tohle vyfotografoval otec Petr Kuník. Na konci, večer před odjezdem domů, bylo vyhodnocení všech soutěží, vyhlášení vítězů a rozdávání cen. Z tohoto tábora si každý odnesl nějaký suvenýr: nějakou sladkost, šátek a placku s názvem tábora na Pohoří "Expedice Himalaya, výstup na Mount Everest". Věřím, že se všichni účastníci dobře bavili, ale také se něčemu novému přiučili a všichni se těšíme na další farní tábor.

Vojtěch Šrámek ml.

Také jste letos podnikli expedici Himalaya? My ano. S farním táborem jsme vystoupili až na Mount Everest. Pod vedením Ivy Jasně jsme dokázali vystoupit až nahoru. Při cestě na Everest jsme prošli těmito městy: Lukla, Namče Bazar, Tengboche, Pheriche, Lobuche, Gorakšep. Překonávali jsme různé překážky: setkali jsme se se sněžným mužem, čistili jsme vodu, zásobovali se vzduchem, přenášeli zásoby, přeskakovali sněhové závěje atd. Celý tábor se mi moc líbil a už se těším na další (hlavně na jídlo od Hrabovských).

Terezie Šrámková

Milé maminky a babičky...

Bliží se další modlitební triduum Modliteb matek v naší farnosti. Triduum je jako pozvání z nebes připomenout si každého čtvrt roku velikonoční tajemství a prožít tento čas s Matkou Marií.

Je to pozvání prožít něco skutečného z jejího života. Pán Ježíš zvlášť nás matky zve, abychom žily život, který žila jeho Matka. Je to něco podobného, jako když utrpení, které prožíváme, připojujeme k Ježíšovu utrpení na křížové cestě. Má v tu chvíli zcela jinou hodnotu, než když se trápíme samy. Toto vysvětlení nám může pomoci pochopit náš vztah k P. Marii. Marii neuctíváme jako Boha, ale učíme se od ní Bohu důvěřovat v každé situaci, zvlášť v těžkých zkouškách, kterým často vůbec nerozumíme. Učíme se od ní odpouštět tam, kde se nám vůbec odpustit nechce, a nakonec za všechno velebit Boha. Je to jen potvrzení výzvy, kterou dostala Veronika hned na začátku, aby Panna Maria byla její učitelkou.

Zdá se, že po dobu tridua jsou nebesa otevřená a Pán Ježíš k nám přichází s košem plným drahokamů - uzdravením, odpuštěním, smířením, radostí, pokojem a láskou...

Stačí, abychom přišly k němu a nabraly si z nich. Připravil je pro nás. Jsme zvěny. Zároveň nás ujišťuje o síle duchovního spojení, díky kterému se i ty matky, které se pro své povinnosti, nemoci nebo jinou překážku nemohou účastnit osobně, mají podíl na všech těchto milostech...

V naší farnosti bychom se rády všechny skupinky spojily a setkaly v modlitbě 30. 9. -2. 10. 2011 v kostele sv. Bartoloměje v Odrách.

V pátek 30.9. v 18.30 k modlitbám, kdy odprošujeme za své hříchy, k modlitbě KC a chvíli ticha před svatostánkem.

V sobotu 1.10. v 18.30 k modlitbám za ty, kteří ublížili nám a našim dětem, tichou adorací a modlitbou k Božímu Milosrdenství.

V neděli 2.10. v 15.00 k modlitbám chval a díky za všechny dary a milosti, adorací před NSO a závěrečným požehnáním.

A poté k setkání k agapé na faře.

Na setkání se těší a srdečně zvou i ostatní oderské maminky.

Kateřina Kučerková

Celosvětové setkání mládeže s papežem

Když jsem se poprvé dozvěděl o této akci a rodiče se mě zeptali jestli bych chtěl jet, odpověděl jsem, že ne, protože je to velká akce, bude tam hodně lidí a na osobní duchovní obnovu nebude čas a bude se jen chodit po památkách a ta šance, že uvidím papeže zblízka, byla v mojí představě mizivá. Opak se, ale stal pravdou.

Když jsem dodělal přijímačky na konci dubna, rodiče mi oznámili, že mě do Madridu pošlou. Řekl jsem, že jo, ale v duchu se mi pořád moc nechtělo. Čím se ale akce blížila, tím více jsem se těšil a když jsme dorazili do Olomouce na odjezd cítil, jsem se opravdu jak malé dítě, které jede na dovolenou k moři. Cesta trvala tři dny, při které jsme se zastavili ve francouzském městě Annency, kde byl pochovaný svatý František Saleský. Přijeli jsme do Reusu, kde jsme byli ubytováni na předprogram v Tarragoně.

Program v Tarragoně byl úžasný. Každý den byla mše svatá, katecheze, koncerty, svědectví a většinou odpoledne se chodilo koupat ke krásnému moři. Jeden den jsme strávili v Barceloně, kde jsme slavili mši svatou. Navštívili jsme katedrálu Sagrada Família, muzeum architekta Gaudiho a úplně největší zážitek byla návštěva Barcelonského stadionu Noucamp. A v neděli jsme odjžděli do Madridu. V Madridu nás čekalo více méně to samé, co v Tarragoně: přednášky, katecheze atd.

V sobotu jsme odjeli na letiště, kde byla večer Adorace s papežem. Při adoraci nás zastihla

silná bouře. Ráno jsem se probudil zrovna, když Benedikt vjížděl mezi sek-tory. Asi 10 minut jsem čekal, než se Benedikt objevil přímo přede mnou. Musím říct, že to byl opravdu silný a hluboký zážitek vidět papeže z takové blízký (cca 2 - 3 m). Mše svatá proběhla tak jak měla a my jsme se po Přijímání (které jsme stejně nedostali z důvodu špatné organizace) zvedli a šli zpátky do místa ubytování, kde jsme v devět hodin večer odjžděli domů. Při cestě zpět jsme se stavili ve francouzském městě Versailles, kde po mši svaté jsme se jeli podívat do Paříže k Eiffelovce.

Mé osobní dojmy jsou přesně opačné, než jaké jsem psal na začátku. Papeže jsem viděl zblízka, po památkách se chodilo přiměřeně našemu zájmu. A na duchovní obnovu zbylo přesně tolik času, kolik bylo potřeba k obnově. Jsem strašně rád, že jsem do Madridu jel a tímto bych chtěl poděkovat všem co se za toto setkání modlili a nějakým způsobem pomáhali. Zvláště bych chtěl poděkovat rodičům a příbuzným, co mi tuto cestu umožnili.

Petr Kučerka

Náboženství v Odrách ve školním roce 2011-2012Začátek vyučování v **pondělí 12. září 2011**

I. – II. ročník	fara	čtvrtek 13.30 <i>Iva Jasná</i>
III. – V. ročník	fara	pondělí 13.30 <i>Iva Jasná</i>
VI. – VII. ročník	ZŠ Komenského	pondělí 13.30 <i>František Staněk</i>
VIII. – IX. ročník	ZŠ Komenského	pondělí 14.20 <i>František Staněk</i>

Co nás čeká?**Burza oblečení v pátek 14. a v sobotu 15. října**

Můžete donést: letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské), lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony, látky, peří, péřové a vatované přikrývky, polštáře a deky - vše **nepoškozené!** domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – **vše funkční!**

Věci přineste zabalené do **igelitových pytlů či krabic**, kvůli pozdějšímu převozu.

Věci, které zůstanou, si odveze **Diakonie Broumov**, nezisková human. organizace.

Prosíme o příspěvek na odvoz.**Burza se koná ve velkém sále farní budovy v Odrách.****PÁTEK** 14. 10. 2011 9 - 18 hod.**SOBOTA** 15. 10. 2011 9 - 12 hod. Zveme vás! Přijďte! *Jitka Jakubíková***Drakiáda**

Zveme děti, mládež a jejich rodiče na podzimní **pouštění draků na Veselí**, spojené se soutěžemi, společným posezením a opékáním u ohně **v neděli 2. října ve 14.30** na veselském kopci. Zvláštní ceny čekají na účastníky s mimořádnou kreativitou při výrobě vlastních draků. Špekáčky s sebou.

Liturgické slavnosti

Hody - Kaple Andělů strážných Vítovka: neděle 2. října v 11 hodin

Hody - Kaple Panny Marie v Loučkách: neděle 9. října v 11 hodin

Poděkování za úrodu v Odrách a na Veselí: neděle 25. září v 8.00 a v 11.00

Poděkování za úrodu v Mankovicích: neděle 16. října 9.30 (den obce)

Podzimní prázdniny

26. 10. středa celodenní výlet pro děti a mládež s překvapením

27. 10. čtvrtek celodenní výlet do hor pro děti a mládež od 6. třídy

ZVON, vydavatelem je Římskokatolická farnost Odry, Kostelní 11, 742 35 Odry

IČO: 47863307, vychází 4x ročně, registrace MKČR E 14914.

Foto na titulní straně: sportovní odpoledne v Tošovicích 9. 8. 2011